

Sofie Kakullisová: Vzdělávání řeckých emigrantů v Československu, Ústav řeckých a latinských studií, FF UK v Praze 2015, 50 s.

Sofie Kakullisová si pro bakalářskou práci vybrala téma vzdělávání řeckých emigrantů v Československu od roku 1949 do roku 1968 zejména proto, že jí je tato problematika velmi blízká – vždy se zajímala o osud své rodiny, jež se účastnila bojů v občanské válce na straně partyzánů a po té emigrovala do Československa. Svou práci dělí na dvě části: Občanská válka v Řecku a následná emigrace a Počátky vzdělávání řeckých emigrantů v Československu. Vedle sekundární literatury pracuje s archivními prameny a autentickými výpověďmi pamětníků.

Při zpracování bakalářské práce se soustředila hlavně na vzdělávání dětských emigrantů v Československu a na učební materiály, které se při výuce používaly, což vzhledem k malému množství dostupného relevantního pramených informací, byl jistě úkol náročný. Nadto údaje, které autorka našla v archivních dokumentech, se často lišily. Proto bylo zapotřebí vedle vlastního shromáždění informací též určit jejich validitu.

Je známo, že se řecká emigrace zpočátku svého pobytu v Československu setkávala s problémem nedostatku učebnic, nedostatku kvalitních řeckých učitelů, a tak bylo nutné zapojit do výuky také starší děti, které v Řecku vystudovaly základní školu či gymnázium. Výuka zpočátku probíhala ve školách při domovech; do roku 1951 na základě požadavků řecké komunistické strany byly děti vyučovány pouze řeckými učiteli a výchova byla plně pod ideologickým diktátem.

Sofie Kakullisová se ve své práci neomezila na základní vzdělávání, ale téma jistým způsobem vyčerpala, když zpracovala, alespoň obrysově též vzdělávání na středních a vysokých školách. Řecký dorost studoval na středních školách i na učňovských oborech, emigranti měli také možnost večerního studia. Za jednu z nejdůležitějších událostí ve vzdělávání řeckých dětí a mládeže bylo vytvoření řeckého lektorátu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy ke konci 40. let a následné spojení s diplomovým oborem ruština v roce 1951.

Způsob členění práce do jednotlivých tematických oddílů je logický. Odborný styl vyvážený bez gramatických lapsů, čtivý. Vypracování evidentně samostatné. Je jasné, že měla co do činění s poměrně náročným úkolem, snad místy (dostupnost a rozsah pramenů) překračujícím nároky bakalářské práce. I přes nemálo drobných chyb zvláště v přepisování novořecké abecedy do české latinky považuji práci Sofie Kakullisové za velmi vydařenou, která **splňuje požadavky** standardně kladené na bakalářskou práci, a doporučuji ji k obhajobě **s výborným** hodnocením.

Mgr. Pavlína Šípová, PhD.

Ústav řeckých a latinských studií

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze